

קורא יקר

בדרך כלל אין מערכת העולם הזה מרבה להגיב על מיכתבין קוראים, התוקפים אותה. בניגוד לעיתונים מסויימים אחרים, סבר רים אנחנו שיש לתת לקוראים את הזכות להביע את דעותיהם, וגם להתנגד לדברים שפורסמו אצלנו. מבלי להדביק להם „זנב“ הבא להראות שהם כסילים, או שאינם יודעים על מה הם מדברים. אך יש מיכתבים המחייבים תשובה, כדי שלא ייאמר כלפינו, כי „שתיקה כהודאה“. מיכתב כזה פורסם בגיליון האחרון. היה זה מיכתבו של הקורא הצעיר אדם קלר, שהופיע ללא תגובה — וחבל.

הנה המיכתב במלואו:
בכתבה (על חשודי רשת הריגול) מצאתי את הקטע הבא: „באותה תקופה, בסרט היה קו הגבול עם הירדן חסום, נאלצו החיילים בביקעה להילחם במסתננים שניסו לחצות את הגבול, ושלא תמיד היו חיילים נושאי־נשק. ההתקלויות הסתיימו לעי תים בקטל.“

מהמילה „נאלצו“ אני מבין שהכותב מצדיק פעולות אלה. מהו הדבר המכריח חיילים להילחם, ולפעמים להרוג, אנשים לא־חמושים? אינני רגיל לקרוא הצדקה לפעולות כאלה מעל דפי העולם הזה, ואני מקווה לא להתרגל. לדעתי, לא רק שאין להצדיק פעולות כאלה, אלא כאשר הם קרו היה על העולם הזה וסיעתו בכנסת להילחם נגדן.

אדם קלר, תל־אביב

האשמת הקורא קלר, כאילו נובע מנוסח כתבתנו שאנחנו מצדיקים בכל צורה שהיא הריגת לא־לוחמים בלתי־חמושים, מוזעזת. אם יקרא שנית, ובלי דיעה קדומה,

חיילי צה"ל עץ הירדן
מדוע נמנע שובם של הפליטים?

את הכתבה של העולם הזה, יבין בעצמו שהיא כתובה בלשון־רמזים, מסיבות מובנות. גם כיום אי־אפשר להיכנס לפרטי אותה פרשה. היא אירעה כאשר מאות פליטים, שברחו אל מיוחד הירדן במלחמת ששת־הימים, ניסו למחרת המלחמה לחזור הביתה. היו אלה אזרחים בלתי־חמושים, שחצו את הנהר בלילה. רבים מהם ניספו. הדבר הגיע, כמובן, לאוזני המערכת. איש־מילואים מוזעזע מיהר אלינו וסיפר לאורי

אבנרי בסודי־סודות מה מתרחש. מאותו רגע נכנס אבנרי לפעולה קדחתנית — שלא מצאה שום ביטוי גלוי מעל עמודי העולם הזה. הוא „ניצל“ את מעמדו כחבר־כנסת, ואת יחסיו האישיים הטובים עם לוי אשכול ז"ל וכמה מחברי־הממשלה דאז, כדי להודיע להם מייד אישית מה מתרחש. תוך 24 שעות הגיעו הדברים לדיון בממשלה. במקביל פנה אבנרי אל הרמטכ"ל דאז, יצחק רבין, ומסר לו את הפרטים שנודעו לו.

פעולה שקטה אך נמרצת זו נשאה פרי מייד. על פי פקודה, שונו הנהלים. ייתכן כי בדרך זו ניצלו אלפי חיילים. עוד יבוא יום לגילוי כל הפרטים, וגם לזהות את האישים שנענו לפניית אבנרי וקנו את עולמם.

אפשר לשאול מדוע, בעצם, נמנע (עד עצם היום הזה) שובם של אותם פליטים, אשר הבהלה הראשונה, ומיקריות המלחמה, הפרידו בינם לבין בתיהם. יתכן שפעל כאן יצר הסיפוחים, בתוספת הפחד ה„דמוגרפי“.

כיום, כאשר חסרות ידיים עובדות בישראל ובשטחים המוחזקים, וכאשר אבירי הסיפוח עצמם טוענים שאין כל רע בעוד מיליון או שניים ערבים, כל הפרשה הכאוה והיא נראית כמעט בלתי־מובנת.

על כל פנים, אם ייכתב פעם ספר אמיתי על העולם הזה, יתגלו כמה פרשות מסוג זה — שמעולם לא פורסמו מעל עמודי השבועון המסויים, אך שפעולתנו בהן היתה חשובה יותר ממאה מאמרים.

★ לאן נעלם תוכני לפיד?

יש להניח כי כמו קוראים רבים אחרים ניסית גם אתה בשבוע שעבר לפתור את התעלומה הבלשית שהוצגה בסיפור עיתונות שהופיע במדורו במדינה (העולם הזה 1843). אני מתכוון לנסיונות הנואשים שנעשו על־ידי קוראים רבים, לשואל, למצוא את סופו של הסיפור לפיד של שינאה, שעסק בביקורת על תגובת העיתונות הישראלית לפרשת חשיפת רשת־הריגול הסורית.

לא היה לך כל סיכוי למצוא את סופו של הסיפור שהובטח להידפס בעמוד 18 של אותו גיליון, וזאת מהסיבה הפשוטה, שהוא לא הופיע שם ולא בשום מקום אחר בגיליון. בגלל תקלה טכנית בלבד — ולא משום אחת מאלף הסיבות הדמיוניות שכבר הגיעו לאוזנינו — נשמט סופו של הסיפור ועד שהבחננו בכך כבר היה הגיליון בידיך.

זו תקלה שאינה צריכה לקרות, ואמנם, אינני זוכר תקלה דומה בעשרים השנים האחרונות להופעתו של העולם הזה. לא נותר לי אלא לבקש את סליחתך. אני מבין גם שהסקרנות אוכלת אותך: מה היה סופו של הסיפור?

סופר שם על התגובה הביקורתית החריפה בקרב חברי הנהלת מועצת העיתונות על רשימתו של עורך את, יוסף (תומי) לפיד, שפורסמה במעורב, בה השווה את הוריו של החשוד בריגול אודי אדיב להוריו של אדולף אייכמן.

אפילו נציג מעורב במועצה, כך סיפרה הידיעה, הסתייג מהרשימה. היה זה משה ז"ק מעורכי מעריב, שסיפר כיצד חשב להמליץ על אי־פירסום רשימתו של תומי, אך עד שגמלה ההחלטה בליבו, כך הופיעה הרשימה בדפוס.

אדם קלר

חיים

מאירופה לאשה שאיכפת לה

vionell

הספרי האינטימי המיוחד המשחר אותך מריחות ורגשות בלתי נעימים. VIONELL מבית BAC, גדול יצרני הדיאודורנטים המובחרים באירופה.

גורי בוקסר מיוחדים תעודות יחסין
משפ. הופמן
03-927158

נפתח קורס למסג'יסטים/ות
טל. 240495
בין השעות 13.00—19.00, 08.00—16.00

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל־אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134 • תאריך: 136 • מען מברקי: עולמפרס • הדפוס החדש בע"מ • ת.א. רח' בן־אביגדור • הפצה: גר בע"מ • גלויות: צינקורסיה • כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.